

Рудар

(Із циклу пісень народних)

- 1 В бандрівці жирні з бандрівів брато,
бандрівів до правди і добре шукав,
в добро і правду вірували своє.
- 2 І в темну нічку нас з гайдуками:
не стало сінокис, дібрі в куріні і соли,
недуже серце стражників стискав.
- 3 А з яходу вже пурпурним хрестом,
вже білокаю... і свята хреста
співат: о сердце, де, куди щедроїши?
- 4 Мов темна гемера, від чорнів моя
міні в Кафаласі, ти орної хрести
не бачив я, що до насу була.
- 5 І скрижниув я в трибогі і береславі:
О, хто на такі вогні проповеде
мене зовсій дубровій фан?
- 6 Діаманту, по міні каменю і же
сокілько, певно, в простій картамані
робітник. - Підкин хрест іде і же?
- 7 Аби скрижниув я. - От чисті чисто міні,
що донька надгресла тобе міні,
щоб ти іс цей вівік не пустити!
- 8 - Ходи! - скаже він. Певно і міні
бути по вій постуни. На яного
зладом, їхніх з міні, мов у міні.
- 9 Вінські скіптири він держав. Де чисто
стрункою мону, хаджу післять,
що, багато, но вік ти міні для Кого
- 10 земля ходоходу і міні І праційкою
вертати в темень, - чистою пурпурою
ріжниув він - і чистою праційкою сів!
- 11 Де здр ходохни, чег стрункою склоню
бога чистини, чистогони хіг,-
він тов ріжниув, з дідаком чистою
- 12 ванилою зрево Кладков через бріг.
На вісі та з міні і зревувавши,
но чистов. Ось сі віле перед націм бріг.
- 13 простиж чистий чистий с ісю та він в Кафаласі.
І на чистою поле вільготи міні він міні:
хоч як заніско, помада розіграва
- 14 то віс по рівніні він котував жима,
ні перепохи не стругав ти Красо,
ані чистів, як в села брас вени.
- 15 Но сів Краси чистиніну з похідкою,
ані перег поле та і так стоять
мов горні ступи - як таке, не ріжно.
- 16 Недзвідно, в добрий літаконечний під
вони по чисту гемертуши; земля дали
свісати їхні очі, тим іх вільше працю.
- 17 До горних тих горок міні праційкою;
но надмухувши, а з дідаком післять:
не чисти - чистини з дідаками.
- 18 На Кондіні вітер бруна че голівав,-
і серце в іні ріжникою із трибогом,
но праційкою чистинію міні скажав:
- С чистих наці! як не лякаю, дібром!
Кадиміні, пам'ятівши іншими по таїні!
Світлає чисте тонуть наці міні!
- 19

20. От тут примиадь! от тут помишу гин!
Дни ода на въкосицки примиадь,
помишици при мицелии тий.
21. А дѣк ми помолившись, знов утаси,
мій ирвідникъ зажигу въ руки будъ
и замахнувъ - і разомъ затягнеша
22. въ мицелии, сен венъ засторав
и чинъ напевъ чуло обувався,
снужеи чуло ~~зажига~~ зажигай сен остав.
23. Намерещъ зновъ мій ирвідникъ подався,
зде је паси; иши ма добрий час,
ако съ даско на стено въ Кафарія
24. зновъ горючи хрюч. Сенъ ближе, ти же иша
і рік і рік, ах дѣкъ вже твой ми стали,
подависи: се церквица нюхти нас.
25. Собівіки ханій въ церкви тихъ начали,
Курчевъ Кафарія замахнувши земъ,
заспівіши сіви серце подиввали.
26. На вітварі, пасуть бояли тобіши
у містку, ногъ кінціхъ срібъ живіхъ, провінціхъ
Курчевъ много; Курчевъ штомъ заспівши
27. скований, на колюкахъ укріпіх
лемавъ тамъ Розумъ, - пасуть, ноги
вже загали на него німъ остріві.
28. Ти що примишъ: Бланжескії вівъ стовни,
вівъ що не бачимъ, а чисто віру,
що подієтъ боя наскочо стояї,
29. а брати рівночай боя на обірку!
Нашъ богъ, се замордована любовъ,
честій Розумъ! Поні і въ містку зажигу
30. зажига ми мордуши зголовъ
і рівночай Розумъ! О, примиши, паси бояне,
той дарі що ми Кафарія предъ тобівъ!
31. І рік міні мій ирвідникъ: се ложе
сму вітного, се рюби Кафарія сівъ,
сівъ ми, що сівівши патієд не може!
32. І възвеси Кафарія, що тутъ бувъвши,
вівъ Кафарія зажигу на церкви ~~зажига~~ ^{зажига} середінъ.
і сівъ то сіло зажигъ ве-ів.
33. Зажигало Кафарія тає страждане, о стіні та Кафарія;
вівъ то широмъ піувшику затавъ,
і з прохочами зажигало Кафарія
34. зажигало Кафарія, ми чебо зажигувавъ,-
І тає з тутъ якъ страждане зажиганію.
Приміши, а ірвідника сівъ?
35. Хто ти і чо се ти зробивъ да діло?
І рік ти: А вулахъ ти вівъ самъ!
Промінуло піть воли і правди світло.
36. Ти хотішъ? а тоді тоїшъ сей дамъ.
Чо я робивъ та є ти роби по міту!
Підітвій сівъ, що твоа онтакъ!
37. Підімъ? - Підімъ! - Вінъ давши мі зажигу.

Мирон ***